

سن مناسب برای فرزندآوری؛ از تصویر تا واقعیت

شناسه خبر : ۱۴۱۵۲۸ جمعه ۷ اردیبهشت ۱۴۰۳ - ۰۶:۵۷

درحالی که موضوع فرزندآوری و جلوگیری از سرعت گرفتن روند پیری جمعیت یکی از مهمترین سیاست‌های دولتمردان است یکی از مهمترین سئوال‌ها در میان زوجین و البته بخش‌های آکادمیک سن مناسب فرزندآوری است.

به گزارش موج خبر؛ فائزه مرادی- روانشناس بالینی

فکر می‌کنیم به بخشی از تاریخ رسیده‌ایم که در کمال آزادی و آزادی تصمیم می‌گیریم و نسبت به گذشتگان استقلال تفکر بیشتری داریم، اما واقعیت و نظر محققان با این تصویر فاصله زیادی دارد. از نظر محققین حوزه علوم انسانی، از جمله روان‌شناسی، رسانه در تمام جنبه‌ها و ابعاد زندگی ما وارد شده و ذائقه و سبک زندگی ما را تغییر داده است و این

تأثیر در اکثر موارد ناخودآگاه، منفی و در راستای از بین بردن ارزش‌های پذیرفته‌شده انسانی و اخلاقی و عادی کردن ضدارزش‌ها از طرف کسانی بوده که تخصصی نداشته و صرفاً قواعد بازی در دنیای رسانه را به خوبی بلد بوده‌اند.

مخاطبین شاید اصلاً متوجه نباشند که چه زمانی و چطور، قدم به قدم و به نرمی، جای ارزش‌ها و ضدارزش‌ها برای آن‌ها عوض شده و قدرت تفکر و تحلیل‌شان با بمباران اطلاعاتی کاهش پیدا کرده است؛ یعنی در حالی که مخاطبان معتقد هستند عقایدشان خالص و محصول تجربه خودشان هست، در واقع گاهی فقط نسخه‌ای ضعیف و تقلید شده از صفحات مجازی‌ای که دنبال می‌کنند، فیلم و سریال‌هایی که می‌بینند و اخباری که می‌خوانند هستند. اگر این رسانه‌ها اهداف شومی را دنبال کنند، مخاطبی که اظهارنظرهای رسانه را به اشتباه، نظرات خودش می‌داند، مرز بین درست و غلط را گم می‌کند. در زمانه‌ای که هر کس با یک صفحه و تولید محتوا، رسانه شده است، نظر متخصصین گم و ناپیدا است.

از نظر بیشتر روان‌شناسان، هر انسانی نسخه‌ای منحصر به فرد است و تصمیم‌گیری در مورد ازدواج و فرزندآوری کاملاً به شرایط فردی، خانوادگی و فرهنگی زوجین بستگی دارد اما مسیر رشد و خودشکوفایی انسان‌ها تا حد زیادی از داشتن یک رابطه متعهدانه، دلسوزانه، واقعی و ماندگار و داشتن فرزند در زمان مناسب می‌گذرد، پس نمی‌توان این تصمیمات را تا زمان نامعینی به تأخیر انداخت. درگیر کمال‌گرایی شدن، لزوماً به معنی نتیجه‌گیری بهتر نیست.

آن‌ها همچنین اضافه می‌کنند که:

داشتن فرزند نقطه توقف زندگی نیست، بلکه نقطه عطف است. وجود فرزند در زندگی انسان‌ها هدف و انگیزه ایجاد می‌کند؛ افراد برای اینکه والد بهتری باشند، تلاش می‌کنند نقاط قوت و ضعف خود را بشناسند و آن‌ها را تقویت یا برطرف کنند. بر اساس تجربیات افراد و مطالعات و تحقیقات علمی می‌توان گفت والد بودن یکی از ارزشمندترین، رشددهنده‌ترین و مثبت‌ترین اتفاقات زندگی افراد است و افرادی که در سنین پایین‌تر خانواده خود را گسترش داده‌اند، موفق‌تر و دارای سلامت روان بالاتری هستند.

اما رسانه برخلاف یافته‌های علمی و آنچه انسان‌ها برایش برنامه‌ریزی شده‌اند، تلاش می‌کند تنهایی را زیبا نشان دهد، روابط با افراد مختلف و بدون تعهد و حد و مرز را عادی کند و طوری القا کند که مخاطب باور کند برای همیشه وقت دارد و وقتی آماده شد (بخوانید دلزده و خسته) می‌تواند سراغ ازدواج و داشتن فرزند برود و هر کسی هم که تصمیم بگیرد در زمانی زودتر از آنچه رسانه تجویز کرده است اقدام کند، برچسب امل، متحجر و ناآگاه می‌گیرد.

رسانه ارزش‌هایی را که قرن‌ها در جوامع انسانی وجود داشته کمرنگ می‌کند و می‌خواهد از ما نسخه‌ای از انسان‌هایی

بسازد که در جوامع غربی امتحان شده‌اند و حالا بعد از رسیدن به پوچی و ناامیدی، باز هم سراغ تشکیل خانواده و زندگی در خانواده‌های پرجمعیت رفته‌اند. با دیدن این چرخه چرا ما هم باید در این دام بیفتیم؟ این روزها باید شجاعت افرادی را که به جای خرج کردن شور و انرژی جوانی در روابط بی‌معنی و گذرا تصمیم گرفته‌اند ازدواج کنند و مسئولیت داشتن فرزند را بپذیرند، تحسین کنیم چون علاوه بر تمام موانعی که دارند، باید با تصویر کلیشه‌ای رسانه از خوشبختی، شادی، استقلال و عشق هم مبارزه کنند و افراد را به آزاداندیشی، به دور از سلطه رسانه، دعوت کنند.

پایان پیام/

انتهای پیام/